

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA

DECIZIA NR. 17

din 05.03.2007

privind soluționarea contestației formulată de către
S.C.S.R.L., înregistrată la
Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr./23.01.2007

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Control Fiscal Suceava prin adresa nr./22.01.2007, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr./23.01.2007, asupra contestației depuse de S.C.S.R.L., având domiciliul fiscal în localitatea, comuna, județul Suceava.

Societatea contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere nr./04.12.2006 și Raportul de inspecție fiscală nr./04.12.2006, ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere, întocmite de Activitatea de Control Fiscal Suceava, privind **suma delei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 177 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 175 și 179 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C.S.R.L., cu domiciliul fiscal în localitatea, contestă Decizia de impunere nr./04.12.2006 și Raportul de inspecție fiscală nr./04.12.2006, ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere, întocmite de Activitatea de Control Fiscal Suceava.

Contestatoarea precizează că a achiziționat de la S.C. S.R.L. București, cu factura seria B VDS nr./10.01.2006, un autotractor transport bușteni Roman, cu număr de înmatriculare, în valoare delei fără TVA și o semiremorcă de transport bușteni, cu număr de înmatriculare

Societatea precizează că organele de control au efectuat verificarea încrucișată cu agentul economic din București privind realitatea operațiunii

înregistrate în factura nr./10.10.2006, în urma căreia s-a confirmat faptul că factura în cauză este înregistrată în evidența societății emitente, societatea a colectat taxa pe valoarea adăugată iar furnizorul deține documente legale de proveniență pentru mijloacele de transport în cauză, respectiv actul de adjudecare emis de Biroul Executorului judecătorescîn dosarul de executare silită NR./2004, act pe care petenta îl anexează la dosarul contestației.

De asemenea, petenta anexează la dosarul contestației și comanda de viz nr./08.08.2005 prin care, în urma executării, S.C. S.R.L. București a efectuat reparații la cele două mijloace de transport la S.C.S.A.

Societatea susține că, chiar dacă nu a fost efectuată înmatricularea pe numele S.C.S.R.L., din motive obiective, deoarece actele originale ale mașinilor s-au pierdut iar procedura de reconstituire a acestora este greoaie, mijloacele de transport sunt în parcul auto al societății și sunt folosite în vederea obținerii de venituri impozabile.

Petenta depune la dosarul cauzei copii ale unor avize de însoțire pentru a dovedi faptul că mijloacele de transport menționate sunt utilizate în interesul firmei.

În susținerea cauzei petenta invocă prevederile art. 128 pct. 3 lit. b, art. 145 pct. 1, 3 și 8 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

Societatea precizează că plata tranzacției a fost efectuată prin cont bancar, furnizorul fiind achitat în totalitate.

Societatea invocă prevederile pct. 50 alin 3 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și susține că societatea a întrunit cele două condiții prevăzute în textul de lege menționat însă organele de control nu au ținut cont de faptul că bunurile respective sunt folosite în scopul realizării de operațiuni taxabile.

Petenta susține că măsura neadmiterii la deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă delei este netemeinică și nelegală pe motiv că, în timpul controlului s-a putut constata faptul că mijloacele de transport sunt utilizate de S.C.S.R.L. și se găsesc la domiciliul fiscal al societății iar din verificarea încrucișată s-a constatat corectitudinea tranzacției și faptul că furnizorul S.C. S.R.L. București a colectat taxa pe valoarea adăugată aferentă și a achitat-o la bugetul de stat.

II. Prin Decizia de impunere nr./04.12.2006, Activitatea de Control Fiscal Suceava a stabilit că S.C.S.R.L datorează bugetului de stat sumalei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată.

În urma verificărilor efectuate privind taxa pe valoarea adăugată pentru perioada 01.02.2006 – 28.02.2006, organele fiscale au constatat că S.C.S.R.L. a achiziționat un autocar și o semiremorcă de la S.C.S.R.L. București în valoare delei cu taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, conform facturii seria B VDS nr./10.01.2006.

Organele de control au constatat că societatea nu face dovada transferului dreptului de proprietate pentru mijloacele de transport menționate, acestea nefiind înmatriculate conform legislației în vigoare, nici la furnizorul S.C.S.R.L., nici la beneficiarul S.C.S.R.L., fapt ce rezultă și din nota explicativă dată de administratorul acesteia, d-l

Ca urmare a celor constatate și având în vedere prevederile art. 145 alin. 3 lit. a și ale art. 128 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal republicată, organele de control au respins la rambursare taxa pe valoarea adăugată **în sumă delei.**

Organele de control precizează că prin adresa de control încrucișat nr./03.05.2006 s-au solicitat informații cu privire la realitatea tranzacției înscrisă în factura seria B VDS nr./10.01.2006 emisă de S.C.S.R.L. București iar în adresa de răspuns se precizează că mijloacele de transport care au făcut obiectul tranzacției nu erau înmatriculate pe numele societății furnizoare. La data finalizării controlului acestea nu erau înmatriculate pe numele beneficiarului, respectiv S.C.S.R.L., ci pe numele S.C. S.A., motiv pentru care organele de control au considerat că respectivele bunuri nu pot fi utilizate în folosul operațiunilor taxabile ale S.C.S.R.L.

Organele de control au considerat că au fost încălcate prevederile art. 145 alin. 3, 128 alin. 1 și 261 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicată, precum și ale art. 11 din O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată.

III. Din documentele existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma contestată delei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată, aferentă unor mijloace de transport achiziționate, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă S.C.S.R.L. datorează această sumă bugetului de stat, în condițiile în care contribuabilul nu face dovada transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor respective.

În fapt, în urma verificărilor efectuate, organele fiscale au constatat că S.C.S.R.L., a achiziționat un autotractor și o semiremorcă în valoare delei, cu taxa pe valoarea adăugată în sumă delei de la S.C. S.R.L. cu factura seria B VDS nr./10.01.2006.

Organele de control au procedat la verificarea încrucișată privind realitatea tranzacției înscrisă în factura menționată constatându-se că bunurile respective nu au fost înmatriculate pe numele furnizorului S.C. S.R.L. București și nici pe numele beneficiarului, respectiv S.C.S.R.L., ci pe numele S.C. S.A.

Organele de control au constatat că societatea nu face dovada transferului dreptului de proprietate asupra mijloacelor de transport menționate motiv pentru care au considerat că mijloacele de transport respective nu sunt utilizate în folosul

operațiunilor taxabile ale societății și în consecință au respins la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă delei aferentă mijloacelor de transport menționate.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 145 alin. 3 și ale art. 128 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicată, unde se precizează:

ART. 145

„Dreptul de deducere

[...]

(3) Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă;”

ART. 128

„Livrarea de bunuri

(1) Prin livrare de bunuri se înțelege orice transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor de la proprietar către o altă persoană, direct sau prin persoane care acționează în numele acestuia.”

Din textele de lege citate mai sus rezultă că orice persoană impozabilă are dreptul de a deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor achiziționate de la o altă persoană impozabilă, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Conform acestor prevederi legale, livrarea de bunuri reprezintă orice transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor de la o persoană către o altă persoană.

La art. 11 din O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, se precizează:

ART. 11

„(1) Proprietarii de vehicule sau mandatarii acestora sunt obligați să le înmatriculeze sau să le înregistreze, după caz, înainte de a le pune în circulație, conform prevederilor legale.”

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că societatea a achiziționat două mijloace de transport în valoare delei, TVA aferentă în sumă delei, de la S.C. S.R.L. București, cu factura nr./10.01.2006.

Prin adresa nr./03.05.2006 organele de control au solicitat informații cu privire la realitatea tranzacției înscrisă în factura menționată.

Prin adresa de răspuns nr./24.10.2006, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice București și înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor

Publice a județului Suceava sub nr./06.11.2006, se precizează că S.C.S.R.L. București a achiziționat bunurile de la A.F.în baza unui act de executare silită.

De asemenea, prin această adresă se precizează că factura nr./10.01.2006 este înregistrată în evidența societății S.R.L. București, dar mijloacele fixe nu au fost înmatriculate pe numele societății.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că până la data finalizării controlului, mijloacele de transport în cauză nu au fost înmatriculate pe numele societății beneficiare, respectiv S.C.S.R.L.

Mai mult, din certificatul de înmatriculare anexat în copie la dosarul cauzei rezultă că mijloacele de transport respective sunt înmatriculate pe numele S.C. S.A.

Suștinerea petentei că înmatricularea nu s-a putut face din motive obiective, de pierdere a actelor originale, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației pe motiv că, legislația în domeniu prevede care sunt acțiunile de urmat în vederea înmatriculării.

Astfel, art. 18 din O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precizează:

ART. 18

„În cazul pierderii, furtului, schimbării numelui sau deteriorării certificatului de înmatriculare sau de înregistrare, proprietarul vehiculului respectiv este obligat să solicite autorității competente eliberarea unui nou certificat de înmatriculare sau de înregistrare, în condițiile stabilite de autoritatea competentă.”

Până la data încheierii controlului, petenta nu a făcut dovada că a efectuat demersuri în vederea obținerii unui nou certificat de înmatriculare, conform prevederilor legale menționate.

Din cele prezentate mai sus și din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că petenta nu face dovada că mijloacele de transport în cauză sunt în proprietatea S.C.S.R.L. și că sunt utilizate în folosul realizării operațiunilor sale taxabile.

Suștinerea petentei că pe avizele de însoțire, anexate în copie la dosarul contestației, sunt menționate numerele mijloacelor de transport, ceea ce face dovada că acestea sunt utilizate în folosul operațiunilor sale taxabile, acesta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației pe motiv că acesta dovedește cel mult punerea la dispoziția petentei a mijloacelor de transport gratuit sau cu chirie de către S.C.S.R.L. și nu face dovada că acestea sunt utilizate de către S.C.S.R.L. în folosul operațiunilor sale taxabile ca și proprietar.

În baza prevederilor legale menționate și având în vedere faptul că petenta nu face dovada transferului dreptului de proprietate asupra mijloacelor de transport în cauză, rezultă că organele de control în mod legal au stabilit că SCS.R.L. nu poate beneficia de dreptul de deducere **pentru taxa pe valoarea**

adăugată în sumă delei, drept pentru care contestația se va respinge ca neîntemeiată.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 145 alin. 3 și art. 128 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 11 și 18 din O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, coroborate cu art. 186 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

- respingerea contestației formulate de S.C.S.R.L., împotriva Deciziei de impunere nr./04.12.2006, emisă de Activitatea de Control Fiscal Suceava, privind suma delei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava în termen de 6 luni de la comunicare, conform procedurii legale.